

Nr. 9.
12.
maí.

L ö g

um

leysing á sóknarbandi.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Läenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Öllum húsráðendum, börnum þeirra og hverjum öðrum, sem fermdur er og 18 ára, skal heimilt að kjósa sjer annan prest en sóknarprest sinn. Sóknarprestar einir mega kjörprestar vera.

2. gr.

Semja skal maður við kjörprest sinn, hverja prestsþjónustu hann vill af honum þiggja. Síðan skýrir hann hjeraðsprófasti frá samningi þeirra, en prófastur aptur sóknarprestinum. Nú vill maður aptur hverfa til sóknarprests síns, og skal hann tjá það prófasti, en prófastur aptur sóknarpresti og kjörpresti.

3. gr.

Verði prófastur þess vís, að kjörprestur hafi fermt barn úr öðru prestakalli, er honum þykir óhæfilegt til fermingar sakir fáfræði, skal prófastur skýra biskupi frá því, og leggur biskup úrskurð á það mál.

4. gr.

Gefa skal sóknarleysingi sóknarpresti greinilegar skýrslur um öll þau prestsverk er kjörprestur hefur fyrir hann gjört; en sóknarprestur er skyldur að geta þeirra í kirkjubók sinni, svo sem lög standa til. Skýrsla leysingja skal gefin eigi síðar en á 14 náttu fresti, og skal henni fylgja vottorð frá kjörpresti. Prestsverka þeirra, er skylt er að rita í kirkjubók, skal kjörprestur geta í embættisbók sinni, en eigi skulu þau talin í ársskýrslu hans, nema ferming sje. Nú er sóknarpresti eigi skýrsla gefin á 14 náttu fresti, og verður leysingi um það sekur 2—10 kr. fyrir viku hverja, er skýrsla dregst, eptir ákvæðum sýslumanns, og renna sektirnar í hreppssjóð þar, er leysingi býr.

5. gr.

Nú fæðist leysingja barn, og skal skýra frá því presti þar í sókn, er barnið fæðist.

6. gr.

Til hjúskapar skal sóknarprestur brúðarinnar lýsa, enda skal og lýsa fyrir honum meinbugum og hjúskaparbanni, og gefur hann síðan hjónaefnunum greinilegt vottorð um lýsingarnar. En að öðru leyti fer um ábyrgð prests þess, er saman vígir, á lögmæti hjónabandsins, sem lög standa til.

Nr. 9. Lög 12. maí um leysing á sóknarbandi.

17. dag maímán.

Lov

om

Løsning af Sognebaandet.

Nr. 9.
12te
Mai.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenburg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver Mand eller Kvinde, som har selvstændig Husholdning, deres Børn, og enhver Anden, der er konfirmeret og 18 Aar gammel, kan vælge sig en anden Præst end Sognets. Dog kan kun en Sognepræst vælges.

§ 2.

Den Paagjældende bør træffe Overenskomst med den valgte Præst om de kirkelige Handlinger, som han ønsker udførte af denne, hvornæst han har at meddele Herredsprovsten den mellem dem trufne Aftale og denne at underrette Sognepræsten herom. Ønsker han atter at vende tilbage til sit Sogns Præst, har han at gjøre Anmeldelse herom til Provsten, som derefter meddeler Sognepræsten og den valgte Præst Underretning derom.

§ 3.

Naar Provsten faar Kundskab om, at den valgte Præst har konfirmeret et Barn, som er hjemmehørende i et andet Præstekald, og som efter hans Formening ikke er modent til Konfirmation paa Grund af manglende Kundskaber, har han derom at gjøre Indberetning til Biskoppen, som afgjør Sagen ved sin Resolution.

§ 4.

Den, som har løst Sognebaand, bør meddele Præsten i sit eget Sogn udførlige Oplysninger om enhver kirkelig Handling, som den valgte Præst har udført for ham, og Sognepræsten er da pligtig til at gjøre Antegning derom i Sognets Kirkebog, saaledes som Lovgivningen kræver. Meddelelsen bør ske inden 14 Dage og skal være bilagt med Attest fra den valgte Præst. De kirkelige Handlinger, som skulle indføres i Kirkebogen, bør den valgte Præst indføre i sit Sogns Kirkebog, men de skulle ikke optages i hans aarlige Indberetning, undtagen for saa vidt Konfirmationen angaar. Gives den omhandlede Meddelelse ikke Sognets Præst inden 14 Dage, straffes den, som har løst Sognebaand, med en Bøde af 2—10 Kroner, efter Syselmændens nærmere Bestemmelse, for hver Uge, der hengaar, uden at Meddelelse sker.. Bøden tilfalder den Rejs Kasse, hvor den, der har løst Sognebaand, er bosiddende.

§ 5.

Naar der fødes den, der har løst Sognebaand, et Barn, skal derom ske Anmeldelse for Præsten i det Sogn, hvor Barnet er født.

§ 6.

Lysning til Ægteskab skal foretages af Brudens Sognepræst, for hvem ogsaa Ægteskabshindringer og Forbud mod Ægteskabet skulle anmeldes. Han giver derefter de Forlovede en notagtig Attest om Lysningerne. Iøvrigt er den Præst, der forretter Vielsen, ansvarlig for Ægteskabets Lovmæssighed efter Loven.

Nr. 9. Lov af 12te Mai om Løsning af Sognebaandet.

Nr. 9.

12.
maí.

7. gr.

Þá er ófermdur maður, sem er fullra 18 ára að aldri, vill ráða sig í vist, skal hann fá til þess samþykki prests þess, er ætlazt er til að fermi hann. Eigi má presturinn veita samþykki sitt til vistarráða, nema í hans prestakalli sje.

8. gr.

Sáttatilraun þá, er lögboðin er, ef hjón vilja slíta sambúð eða skilja að fullu, skal kjörprestur þeirra gjöra, og gefa lögboðið vottorð um siðferði þeirra og hegðun; en geti kjörprestur eigi gefið nægilegt vottorð, skal sóknarprestur bæta því við, er á vantar.

9. gr.

Skyldur er sóknarprestur að semja og senda allar lögboðnar skýrslur um fæðingar, skírn, hjónavígslur og andlát, svo og gefa vottorð þau, er rituð eru upp úr kirkjubók, fyrir ferming utan, því um hana skal sá prestur skýrslu gefa og vottorð senda, er sjálfur fermt hefur.

10. gr.

Sóknarleysingja er rjett að láta kjörprest sinn fremja skírn, ferming, hjónavígslu, skriptamál og altarisgöngu, flytja líkræðu og syngja yfir í sóknarkirkjunni, svo og jarða lík í kirkjugarðinum. Þó skal hann fengið hafa vissu um það hjá sóknarprestinum, að sjálfur hann þurfi eigi á kirkju að halda eða kirkjugarði til prestsverka á sama tíma.

Heimilt er kjörpresti að nota öll áhöld kirkjunnar til prestspjónustu, svo sem messuskrúða, ljós, graftól, vín og bakstur; en skylt er honum að hafa að minnsta kosti einn meðhjálpara sóknar þeirrar viðstaddan þjónustugjörðina.

11. gr.

Gjalda skal leysingi til sóknarkirkjunnar öll lögboðin gjöld, og sóknarpresti allar fastar tekjur.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaliuborg, 12. dag maim. 1882.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

§ 7.

Naar en uconfirmeret Person, der er fulde 18 Aar gammel, vil fæste sig bort, skal han dertil erhverve Tilladelse hos den Præst, der skal konfirmere ham. Præsten maa ikke meddele Tilladelse til Indtrædelse i Egendeforhold udenfor Præstetalbet.

Nr. 9.
12te
Maj.

§ 8.

Den løvbudne Mægling i Sager angaaende Separation eller Skilsmisse mellem Ægtefolk foretages af den valgte Præst, hvem det ligeledes paahviler at meddele de løvbefalede Vidnesbyrd om deres Vandel og Forhold. Er han ikke i Stand til at give tilstrækkeligt Vidnesbyrd herom, skal Sognets Præst tilføie det Manglende.

§ 9.

Det paahviler Sognets Præst at affatte og indsende alle løvbefalede Indberetninger om Fødsler, Daab, Brudevielser og Dødsfald, samt at meddele de Attester, der bestaa i Udskrifter af Kirkebogen, undtagen for saa vidt angaar Konfirmationen, hvorom Indberetning afgives og Attest meddeles af den Præst, der har foretaget den.

§ 10.

Den, der har løst Sognebaand, har Ret til at lade den valgte Præst foretage Barnebaab, Konfirmation og Brudevielse, holde Skriftemaal og Altergang samt Egtale i Sognetkirken og forrette Jordpaakastelse paa Sognets Kirkegaard. Dog skal han forud hos Sognepræsten have forviiset sig om, at denne ikke skal benytte Kirken eller Kirkegaarden til Embedshandlinger til samme Tid.

Den valgte Præst har Ret til at benytte alle Kirkens Rekviziter til ministerielle Handlingers Udførelse, saa som Messedragt, Eys, Graverredskaber samt Vin og Brød, men han er forpligtet til at have i det mindste en af Sognets Medhjælpere tilstede ved Tjenestens Forrettelse.

§ 11.

Den, der har løst Sognebaand, har at yde til Sognetkirken alle løvbefalede Afgifter og til Sognepræsten alle de ham tilkommende faste Indtægter.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Mai 1882.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.